USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Tomáše Kocourka a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **A. B. A. M.**, zastoupený Mgr. Daliborem Lípou, advokátem se sídlem Jugoslávská 856/2, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2024, č. j. KRPA-270471-9/ČJ-2024-000022-ZZC, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2024, č. j. 20 A 41/2024-25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi Mgr. Daliboru Lípovi **se přiznává** odměna ve výši **3 400 Kč**, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný zajistil žalobce podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (zákon o pobytu cizinců), za účelem jeho správního vyhoštění, a to na dobu 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou, kterou Městský soud v Praze zamítl. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podle soudu dostatečně odůvodnil svůj závěr o naplnění zákonných podmínek pro zajištění, když uvedl, že žalobce nevycestoval z území ČR v době stanovené rozhodnutím o vyhoštění ze dne 25. 3. 2023 (tj. do 12. 3. 2024).

[2] Žalovaný se také dostatečně zabýval možností využití mírnějších opatření, přičemž dospěl k závěru, že k nim nebylo možné přistoupit. Sám žalobce během výslechu uvedl, že na složení finanční záruky nemá prostředky a v ČR se nenachází nikdo, kdo ji mohl za něj složit. Není překvapivé, že žalovaný mírnější prostředek nevyužil, protože žalobce

v minulosti několikrát rozhodnutí o správním vyhoštění nerespektoval, až mu správní orgány uložily vyhoštění s dobou, po kterou nemůže vstoupit na území EU, v maximální výměře. Žalobce též v ČR pobýval bez platného cestovního dokladu a rovněž bez povolení vykonával zaměstnání.

[3] Žalovaný dostatečně odůvodnil i délku zajištění, uvedl výčet potřebných úkonů, které je třeba k realizaci vyhoštění zajistit. Zvolená délka je přiměřená zejména s ohledem na skutečnost, že žalobce nedisponuje platným cestovním dokladem a je třeba zajistit doklad náhradní. Městský soud se ztotožnil i se závěry o přiměřenosti zajištění, vzhledem k tomu, že žalobce je svobodný, bezdětný, v zemi původu má rodinu, netrpí zdravotními problémy a v ČR nemá žádné rodinné příslušníky ani majetek.

II. Kasační stížnost žalobce

[4] Žalobce (stěžovatel) brojí proti rozsudku městského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Podmínky pro zajištění stěžovatele nejsou naplněny, protože zde není nebezpečí, že by z ČR dobrovolně nevycestoval. Doposud tak neučinil, protože nemá platný cestovní pas. O jeho vyhotovení žádal Odbor azylové a migrační politiky (pozn. NSS: Ministerstva vnitra). Žalovaný příliš zdůraznil jednání stěžovatele v minulosti a nedostatečně zohlednil současný stav a stěžovatelovu součinnost s veřejnou mocí. Samotný nelegální vstup a pobyt cizince navíc dle judikatury NSS jako důvod zajištění nestačí, každý případ je nutné posoudit individuálně. Nesouhlasí ani se závěrem, že by neplnil povinnosti uložené zvláštním opatřením. Odůvodnění je v tomto případě totožné jako závěr o splnění podmínek pro zajištění. Ani stanovení doby zajištění nebylo dostatečně odůvodněno a žalovaný nezohlednil konkrétní okolnosti případu.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Při posuzování kasační stížnosti Nejvyšší správní soud (NSS) hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s., je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního NSS podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, *Ostapenko*, v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. Dovodil, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Ve věci stěžovatele se však o žádný takový případ nejedná.

[7] Stěžovatel důvod přijatelnosti kasační stížnosti výslovně neuvedl a ani NSS žádný neshledal. Náležitě odůvodněné závěry napadeného rozsudku se nevymykají ustálené a jednotné rozhodovací praxi NSS, od níž se v tomto případě není důvod odklánět.

[8] Podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců [p]*olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění.*

[9] Podstatným důvodem pro zajištění stěžovatele bylo jeho chování v minulosti, konkrétně nerespektování rozhodnutí o správním vyhoštění. Správní spis obsahuje nejen rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 25. 3. 2023, č. j. CPR-38897/22/ČJ-2022-931200-SV, potvrzené rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 29. 2. 2024, č. j. MV-79031-9/OAM-2023 (vykonatelné dne 13. 4. 2024), ale rovněž dřívější rozhodnutí o vyhoštění, jímž se také neřídil (rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 1. 3. 2016, č. j. KRPA-81175-16/ČJ-2016-000022, potvrzené rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 2. 5. 2016, č. j. CPR-8246-8/ČJ-2016-930310-V240).

[10] Podle judikatury NSS (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 Azs 20/2016-38, č. 3559/2017 Sb. NSS, bod 41; rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2022, č. j. 5 Azs 390/2020-35, bod 15, usnesení NSS ze dne 30. 8. 2024, č. j. 10 Azs 153/2024-27, bod 14) je před zajištěním cizince dle § 124 odst. 1 písm. c) nutno zvážit jeho osobní, majetkové a sociální poměry. Uložení zvláštních opatření dle § 123b odst. 1 písm. a) – d) zákona o pobytu cizinců má zásadně přednost před zajištěním, ke kterému je možné přistoupit po zohlednění subjektivní složky, tj. možností a ochoty cizince se těmito opatřeními řídit, a zároveň objektivní složky, tedy že neexistuje důvodná obava, že by se cizinec případnému výkonu správního vyhoštění vyhýbal. Tím se správní orgán i městský soud při přezkumu jeho rozhodnutí řídily a svůj postup řádně odůvodnily a stěžovatel nijak nevymezil, v čem by měl jeho případ svým významem v kontextu judikatury NSS podstatně přesahovat jeho vlastní zájmy. Nutno dodat, že stěžovatel třikrát neúspěšně žádal o udělení mezinárodní ochrany, přičemž nyní v kasační stížnosti tvrdí, že se chce dobrovolně vrátit do Kamerunu.

[11] Námitka nepřezkoumatelnosti stanovení délky zajištění rovněž nemůže založit přijatelnost kasační stížnosti. NSS totiž setrvává na právním názoru, že správní orgán musí v rozhodnutí o zajištění, jímž se stanoví doba jeho trvání, uvést „*jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů* […]. *Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem*“ (rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79, bod 22; srov. též rozsudky NSS ze dne 13. 8. 2020, č. j. 1 Azs 143/2020-48, bod 35, nebo ze dne 13. 10. 2022, č. j. 9 Azs 107/2022-41, bod 17). Těmto požadavkům správní orgán dostál, jak správně konstatoval i městský soud.

[12] Stěžovatel sice nepřiměřenost délky zajištění v žalobě nenamítal, nicméně správní soudy jsou povinny při přezkumu dodržení podmínek zákonnosti zajištění cizince, které vyplývají z unijního práva, přihlížet z moci úřední k vadám a nezákonnostem rozhodnutí o zajištění, které zjistí, případně které vyjdou v řízení najevo, přestože nejsou součástí uplatněných žalobních bodů (rozsudek velkého senátu SDEU ze dne 8. 11. 2022, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, C-704/20 a C-39/21; rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2023, č. j. 5 Azs 96/2021-39, č. 4456/2023 Sb. NSS, bod 44). I v tomto ohledu správní orgán a následně městský soud dostály uvedeným judikaturním požadavkům.

[13] Podle NSS se městský soud při přezkumu napadeného rozhodnutí nedopustil zásadního pochybení, které by mohlo založit přijatelnost kasační stížnosti.). Případná nevýrazná pochybení při výkladu totiž zpravidla nedosahují takové intenzity, aby založila přijatelnost kasační stížnosti (zmíněné usnesení *Ostapenko* nebo usnesení NSS ze dne 31. 1. 2018, č. j. 1 Azs 379/2017-26, bod 10).

[14] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti NSS nerozhodoval, protože o kasační stížnosti bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po poučení účastníků řízení a dalších nezbytných procesních úkonech.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[15] Ze shora uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost podmínky přijatelnosti nesplňuje. Kasační stížnost proto podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[17] Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovateli zástupcem advokáta Mgr. Dalibora Lípu. NSS přiznal zástupci stěžovatele odměnu za jeden úkon právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení v řízení o kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Výše odměny za jeden úkon právní služby činí 3 100 Kč (§ 7 bod 5 advokátního tarifu). K tomu náleží zástupci žalobce paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Protože zástupce není plátcem DPH, jedná se o částku konečnou. Částka v celkové výši 3 400 Kč bude zástupci stěžovatele vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2024

pokračování

Eva Šonková
předsedkyně

senátu